

Βαθύτατη θλίψη από τον θάνατο του Ν. Ξιούτα

ΟΛΗ Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΗΝ ΠΡΟ- ΟΔΟ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΛΕΜΕΣΟΣ, 2 (Του ανταποκριτή μας). — Βαθύτατη θλίψη προξένησε στο κοινό της πόλης μας και ιδιαίτερα στον εκπαιδευτικό κόσμο ο θάνατος του εκλεκτού προοδευτικού εκπαιδευτικού Νικόλα Ξιούτα.

Ο εκλιπών αφιέρωσε όλη τη ζωή στην πρόοδο και την ανέλιξη της Μέσης Παιδείας, υπερετώντας την με ζήλο και αφοσίωση σαν καθηγητής, γυμνασιάρχης και επιθεωρητής. Πολυμαθής ο αείμνηστος Ξιούτας κατείχε εκτός της ελληνικής και άλλες γλώσσες: Αγγλική, Γαλλική, Γερμανική και Ρωσική.

Από τα θρανία των σχολικών τάξεων που δίδασκε πέρασαν χιλιάδες μαθητές του, που αρκετοί πέτυχαν στην ζωή σαν επιστήμονες, άνθρωποι των γραμμάτων, των τεχνών, επιχειρηματίες κλπ.

Ο Νικόλας Ξιούτας δεν δίδασκε μόνο τα σχολικά μαθήματα. Καλλιεργούσε με το δικό του τρόπο και τις προοδευτικές ιδέες για μια καλύτερη ζωή για όλους τους ανθρώπους, απαλλαγμένη από τη δυστυχία, την καταπίεση και την σκλαβιά.

Για την προώθηση αυτών των ιδεών το 1943, όντας Γυμνασιάρχης, απήφισε την αποικιοκρατική απειλή και μίλησε σε δημόσιες συγκεντρώσεις υπέρ των υποψηφίων του ΑΚΕΛ στις δημοτικές εκλογές.

Ο αείμνηστος Νικόλας Ξιούτας

Αυτό στοίχισε την παύση του από την υπηρεσία του. Ο εκλιπών υπήρξε μέλος του ΑΚΕΛ και δημοτικός σύμβουλος Λαϊκού Δημοτικού Συμβουλίου.

Κατά καιρούς έδινε διάφορες διαλέξεις εκπαιδευτικού, φιλοσοφικού και κοινωνικού περιεχομένου.

Επιμελήθηκε επίσης την έκδοση των «Απάντων» του Βασίλη Μιχαηλίδη. Πεθαίνοντας άφησε σημαντικό ανέκδοτο έργο.

Και σαν άνθρωπος ο μ. Ξιούτας ήταν απλός, γεμάτος καλωσύνη και ανθρωπιά, πρόθυμος πάντα να δώσει τη γνώμη και τη συμβουλή του σε όποιον την ζητούσε για το άλφα ή βήτα ζήτημα. Με τους μαθητές του ήταν και δάσκαλος και φίλος, γι' αυτό ήταν πολύ αγαπητός σ' αυτούς όπως και στους συναδέλφους του και

στο ευρύτερο κοινό της πόλης μας.

Η κηδεία του εκλιπόντος έγινε σήμερα το απόγευμα από την εκκλησία Αγίας Μάρας. Σ' αυτήν παρέστη πλήθος κόσμου. Τον νεκρό αποχαιρέτισε από μέρους του εκπαιδευτικού κόσμου, των συγγενών και των πολυπληθών φίλων και εκτιμητών του εκλιπόντα ο β' γυμνασιάρχης κ. Τάσος Νικολαΐδης, ο οποίος αναφέρθηκε στην μεγάλη εκπαιδευτική φυσιογνωμία και το υψηλό πνευματικό ανάστημα του Ν. Ξιούτα και εξήρε τη μεγάλη προσφορά του στην Παιδεία, τα κυπριακά γράμματα και την πόλη της Λεμεσού.

Στη σορό του εκλιπόντα κάτεθαν στέφανα ο βουλευτής κ. Κ. Παναγιώδης εκ μέρους του Πρόεδρου Κυπριανού, ο κ. Τ. Σοφοκλέους εκ μέρους του υπ. Παιδείας και του κλάδου επιθεωρητών, ο βουλευτής, Κ. Χρίστου, από μέρους της Ε.Ε. ΑΚΕΛ, ο δήμαρχος κ. Φ. Κολακίδης, ο πρόεδρος της σχολικής εφορείας κ. Παπάς. Κατέθεσαν επίσης στέφανα η ΟΕΛΜΕΚ, οι Σύνδεσμοι Γυμνασιάρχων, Θεατρικών Συγγραφέων, ο ΓΣΟ κ.ά.

Της πένθιμης πομπής προηγείτο η φιλαρμονική των εκπαιδευτηρίων Λεμεσού.

Την απαρηγόρητη σύζυγο, τέκνα, εγγόνια και λοιπούς συγγενείς θερμά συλλυπούμεθα.

3/6/84

ΣΤΟΝ ΠΑΛΜΟ

ΜΕ στίχους του Βασίλη Μιχαηλίδη, τελειώναμε το χτεσινό σημείωμά μας για την 9η Ιουλίου. Κάποιους στίχους από το μακρύ, κι εμπνευσμένο από την αρχή ως το τέλος επικολυρικό ποίημα για τον μαρτυρικό θάνατο, τότε το 1821, του αρχιεπισκόπου Κυπριανού και των άλλων ιεραρχών.

Το πολύστιχο αυτό ποίημα του εθνικού βάρδου της Κύπρου Βασίλη Μιχαηλίδη, πέρα από αισθητικό κατόρθωμα, είναι κείμενο εντελώς υποστασιακό για τις γενιές των Κυπρίων.

Ένας φωτισμένος δάσκαλος, παλιά, ο Νικόλας Ξιούτας, το δίδασκε, εκτός προγράμματος φυσικά, στα παιδιά και το ανάλυε με δακρυσμένα μάτια.

Καιρός το ποίημα αυτό, όπως και ολόκληρο το έργο του Βασίλη Μιχαηλίδη, που εφέτο έχουμε και τα εβδομήντα χρόνια από το θάνατό του, να περάσει επίσημα στα σχολεία μας και να διδάσκεται στις νέες γενιές.

Μ. Πασιαρδής

Φιλιπέδης: Παρασκευή 10/7/1987

Κηδεύτηκε ο Νικόλαος Ξιούτας

Έγινε χτες στις 3 το απόγευμα στη Λεμεσό η κηδεία του επιφανούς εκπαιδευτικού Νικόλαου Ξιούτα.

Ο παλαιμάχος φιλόλογος γεννήθηκε το 1901 στην Κάτω Πάφο. Σε ηλικία 11 όμως χρονών εγκαταστάθηκε στη Λεμεσό. Σαν μέλος της Δημοτικής Επιτροπής Λεμεσού το 1944 καθιέρωσε τη δημοτική γλώσσα σαν επίσημη γλώσσα του δημαρχείου. Ίδρυσε επίσης τη Βιβλιοθήκη της πόλης.

Ο Ξιούτας σπούδασε φιλολογία στην Αθήνα. Το 1923 διορίστηκε καθηγητής και το 1957 γυμνασιάρχης. Την περίοδο 1962 — 1966 ήταν επιθεωρητής φιλολογικών μαθημάτων.

3/6/84

Ο Ξιούτας άφησε πλούσιο

Πέθανε στη Λεμεσό ο Νικόλας Ξιούτας

Πέθανε χθες σε ηλικία 83 χρόνων ο γνωστός εκπαιδευτικός και πνευματικός άνθρωπος Νικόλας Ξιούτας. Η κηδεία του θα γίνει σήμερα στις 3 το απόγευμα από τον ι. ναό Αγίας Ζώνης Λεμεσού.

Ο Νικόλας Ξιούτας εχρημάτισε Γυμνασιάρχης σε σχολεία της Λεμεσού και στο Γυμνάσιο Νεοκλέους στη Λευκωσία και Επιθε-

ωρητής Μ. Παιδείας. Στη δεκαετία του 40 εξελέγη μέλος του Δημοτικού Συμβουλίου Λεμεσού.

Ο εκλιπών αφήνει αδημοσίευτο σημαντικό έργο του που αποτελούν διαλέξεις του σε διάφορες πόλεις της Κύπρου. Ο Νικόλας Ξιούτας επιμελήθηκε την έκδοση των «Απάντων» του Βασιλή Μιχαηλίδη πδσ εξέδωσεν ο Δήμος Λεμεσού.

2/6/84

Φιλελεύθερος

ΝΙΚΟΛΑΣ ΞΙΟΥΤΑΣ

Ακόμα ένας εκπαιδευτικός της παλαιάς φρουράς που υπηρέτησε σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης ο Νικόλας Ξιούτας εγκατέλειψε πλήρης ημερών τα γήινα. Οι χιλιάδες μαθητές του με συγκίνηση πρόφεραν το «αιωνία η μνήμη» σαν πληροφορήθηκαν το θλιβερό άγγελμα του θανάτου του.

Όσοι απο μάς τους παλαιότερους πήραμε της γνώσης το φώς απο τη διδαχή του, πάντα κρατάμε με ευγνωμοσύνη στη μνήμη την πανέξυπνη εκείνη μορφή του με την ευρυμάθεια και τη διεισδυτική ματιά. Φιλόλογος ήταν μα και στά Αγγλικά και μαθηματικά έλυε τις απορίες μας. Μακριά απο την έδρα ήταν φίλος κι έπαιζε μαζί μας βόλλεϋ. Ακόμα διόρθωνε τά σατυρικά ποιήματα που γράφαμε τότες για τους καθηγητές μας. Και κάτι άλλο. Δέν φειδόνταν και του... χαστουκιού το δώρο οσάκις χρειαζόνταν. Ομως οι μαθητές του τον εκτιμούσαν, τον αγαπούσαν και τόν σέβονταν.

Πρός τη σύζυγό του, τη θυγατέρα, τον αδελφό του κ. Παύλο Ξιούτα και λοιπούς συγγενείς η στήλη μας απευθύνει ειλικρινή συλλυπητήρια.

Π. Νεμεσίου
12/6/84
"Ηθο-
γεμα-
εινή"

στον παλμο

ΕΙΔΑ για το μνημόσυνό σου σήμερα Δάσκαλε, — διάβασα στην εφημερίδα. Τρία χρόνια κλείνουν που μας αποχαιρέτησες!

Και πώς γεμίζει το κενό, από εκείνους που αγαπήσαμε! Η ορφάνια είναι το ρούχο των ανθρώπων.

Όμως στην εγγραφή της μνήμης μένει ακέριο το πρόσωπό σου. Θα κρατήσουμε σαν περιουσία στη μνήμη τη μορφή σου. Κι όσους μας ρωτούν για τον Νικόλα Ξιούτα, θα ξέρουμε τι θα απαντήσουμε.

Τρία χρόνια, Δάσκαλε! Σε βλέπω. Ακούω και τη φωνή σου. Ο λόγος σου — που πάντα κελαρούσε την αλήθεια.

Σ' αυτούς τους δύσκολους καιρούς, έχεις τον τρόπο να μας οδηγείς, — σαν τότε.

Μ. Πασιαρδής

Κυριακή 31 Μαΐου 1987
"Ο Φιλελεύθερος"